

תביעות הדדיות של שני נהגים שהזיקו זאז

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2839.

דין ודברים שנטען בין שני בעלי מכוניות שהתנגשו.

מדובר ביציאה בצומת מכביש ראשי לכביש המוביל עד לשכונה, ואחרי הצומת מיד יש תחנת אוטובוס המשמשת גם כטרמפיאדה שכל היורדים בצומת מכל הקווים ממתינים לקווים המובילים לשכונה. ורגילים בעלי רכבים פרטיים להעלות שם את הממתינים לקחתם לשכונה. נהג א' העלה טרמפיסטים בתחנה והתכוון לצאת שמאלה למרכז הנתיב להמשיך בנסיעה, אבל לא אותת שמאלה. ונהג ב' עקף אותו ונסה ימינה מהנתיב לתחנה כדי להעלות טרמפיסטים, וגם הוא לא אותת ימינה, ושניהם התנגשו תו"כ תנועה זב"ז, בפנסים הקדמיים שלהם. לרכב א' נשבר פנס שמאל ושבר לרכב ב' את פנס ימין. וכן רכב ב' נשבר לו פנס ימין ושבר לא' את פנס שמאל.

לרכב א' יש "ביטוח מקיף", ולרכב ב' יש "ביטוח צד ג'". טען אחד מהם שחושש לתבוע את הביטוח שהם ינסו להטיל את התביעה / הפשיעה על הנהג השני, ואולי זה באיסור ערכאות ומסירה. וטען השני שאם יתבע זה יעלה לו את הפרמיה לאורך הרבה שנים ויעלה יותר.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: שלפי הבחינה שניהם אדם המזיק, שהזיקו זא"ז ולא רק הוזקו זב"ז, ושניהם נחשבים בפשיעה דאדם מועד לעולם, שהרי היה להם לאותת ואז השני היה נעצר לפני שמתנגש. ולכן צריכים לשלם המותר (מי שהזיק יותר ישלם ההפרש) ויכול בלי ביטוח, ויכול להפעיל הביטוח שלו אם רוצה, ומשתלם לו (יחשב לעצמו את

העלאת הפרמיה. שיקול של כדאיות אבל לא שיקול הלכתי, כי את הנזק צריך לשלם). ואין חשש של ערכאות כי הביטוח לא ערכאה, הוא פשוט רוצה בכל דרך להמנע מלשלם את המבוטח, למרות שחייב בכך. ויעשה הכל לטעון טענות ולגלגל מעצמו את האחריות. וגם זה צריך לקחת בחשבון, האם הפניה לביטוח תועיל ומתי. אבל אם תהיה תביעה נגד השני ע"י הביטוח בערכאות זה לא בטוח וממילא אין איסור.